

Р Е Ш Е Н И Е № 1 0

гр.Перник, 28 януари 2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на осемнадесети януари две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 525/2010 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с посочено правно основание чл. 4 от ЗОДОВ. Ищецът, С.С. ***, твърди, че по отношение на него е водено наказателно административен характер производство за нарушения по ЗЛОД. С решение на Районен съд Перник издаденото срещу ищеца наказателно постановление е било отменено, а Административен съд Перник е потвърдил решението на въззивния съд. Във връзка с водени от ищеца н.а.х. дела, той е направил разноски общо в размер на 500 лева - заплащане на адвокатски възнаграждения. Ищецът претендира от ответника ДЛС "Витошко - Студена" по реда на чл. 4 от ЗОДОВ да му бъдат възстановени, като претърпени имуществени вреди, направените в производствата по ЗАНН и гл. XII от АПК разноски.

Ответникът по иска, чрез процесуален представител оспорва допустимостта и основателността на претенцията. Изразява становище, че представляваното от него ДЛС "Витошко - Студена" не е орган на изпълнителната власт, а търговско дружество, регламентирано от разпоредбата на чл. 9 от ЗЛОД. Поддържа становище да бъде отхвърлен иска и да се присъдят направени те от ответника разноски за адв. хонорар.

Участващият представител на Окръжна прокуратура Перник дава заключение, че независимо от противоречивата съдебна практика по ЗОДОВ на ВКС и ВАС, следва да бъде уважена претенцията на ищеца.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Ищецът е предявил иска си пред Районен съд Перник, който с определение е прекратил исковото производство и при условията на установена практика - определение № 22, постановено по адм. дело 39/08 на смесен петчленен състав ВАС/ВКС е изпратил делото за разглеждане на Административен съд Перник.

С оглед установената практика по цитираното определение и при условията на чл. 128, ал. 1, т. 5 от АПК, Административен съд Перник намира, че няма процесуални пречки да разглежда делото.

Искът следва да се отхвърли по следните съображения.

На първо място - съдът споделя възражението на представителя на ДЛС "Витошко - Студена", че представляваното от нея "държавно" стопанство не е в обема на органите, които могат да отговарят по реда на ЗОДОВ. Безспорно е, че подобни "стопанства" са със статут на търговски дружества, съгласно разпоредбата на чл. 9 от ЗЛОД. Налага се извода, че подобни стопанства следва да отговарят по общия ред, за което няма пречка да бъде предявена

претенцията пред общите съдилища, а като се вземе предвид и позитивната практика на ВКС в подобни казуси, ищецът успешно би репарил в исково производство претърпените от него вреди.

На следващо място - за да е налице основание по чл. 1 от ЗОДОВ за уважаване на предявен иск трябва да са налице няколко кумулативно дадени от законодателя в чл. 1 и чл. 4 от ЗОДОВ условия: вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, настъпило от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. По отношение на ищеца не е упражнявана административна дейност от държавен или общински орган, а е наложена административно наказателна санкция по изрично предвиден в ЗЛОД ред. Това обстоятелство, във връзка с липсата на легитимност на държавен орган на налагащия санкцията лишава ищеца от възможността да търси правата си по ЗОДОВ. Заплатения от ищеца хонорар не е вреда по смисъла на чл. 1 от ЗОДОВ и изложените в този смисъл правни изводи противоречат на материалния закон - чл. 1 във вр. с чл. 4 от ЗОДОВ.

Разпоредбата на чл. 4 ^{от} ЗОДОВ предвижда, че държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице. На обезщетение подлежат действително настъпилите вреди, които са в пряка причинна връзка с отменения незаконосъобразен акт и са пряка и непосредствена последица от него. Разноските, направени от ищеца за адвокатско възнаграждение във връзка с обжалване на административния акт пред по-горестоящия административен орган, който е отменен от него, като незаконосъобразен, не са пряка и непосредствена последица от издадения незаконосъобразен акт и не представляват имуществени щети по смисъла на чл. 4> връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Изложеното налага да се отхвърли предявения иск и в тежест на ищеца да се възложат разноските, направени от ответника за заплащане на адвокатско възнаграждение.

По тези съображения съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ иска на С.В.С. *** против Държавно ловно стопанство "Витошко - Студена", с. Кладница, общ.Перник, за заплащане на сумата 500 лева, претърпени имуществени вреди, представляващи платени адвокатски възнаграждения по н.а.х. дело 98/2010 на Районен съд Перник и по к.н.а.х. дело № 91/2010 на Административен съд Перник,

Осъжда С.В.С. *** да заплати на Държавно ловно стопанство "Витошко -Студена", с. Кладница, общ. Перник разноски в размер на 250 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните пред ВАС.

Съдия: /п/